

[Søren P. Larsen.]

en god Maade. Ja, set fra Ministerens Synspunkt er de saamænd ført udmærket. Den første Forhandling gav Tjenestemændene en lille Mundsmag med Hensyn til, at de kunde vente noget, og det stimulerede vel lidt i Tjenestemandskredse: ind under Kommunevalgene. Finansministeren er saa dygtig en Forhandler, at heller ikke Vælgere, der ikke blev hjulpet gennem disse Foranstaltninger, men som maaske gennem øgede Skatter skulde være med til at betale, forskrækkedes af de Forhandlinger, der blev ført fra Regeringens Side, for hvis nogen vilde paastaa, at Tjenestemændene skulde have to Portioner, kunde Regeringen med fuld Føje afvise en saadan Paastand, saa sandt som Forhandlingerne først blev endeligt afsluttet, efter at langt de fleste Kommunevalg var afholdt.

Saa mente Finansministeren, at Oppositionen

Formanden: Taletiden er udløbet.

Christmas Møller: Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at det var jo meget rimeligt og naturligt for ham at anerkende vor Tilslutning til Forslaget. Jeg havde været gladere, saafremt den højtærede Finansminister til denne Anerkendelse havde føjet en Besked om Regeringens økonomiske Politik. Det er jo slet ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at jeg spørger om sytten forskellige Ting. Hvis det ærede Medlem blot kan nævne de halve af dem, han tænkte paa, da han nævnte Tallet sytten, saa skal jeg være tilfreds. Nej, jeg har i denne Tid og nu ogsaa her i Dag spurgt om een eneste Ting, nemlig om Regeringens almindelige økonomiske Politik. Saa spørger Finansministeren, hvad vi vil. Ja, det er en dejlig Minister! (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Ja, udmærket). Naa, ja, det er jo bedre, vi andre siger det. Det var mere formaalstjenligt, hvis vi andre sagde det, men det skal vi nu nok lade være med. Der er jo ingen som helst Mening i paa den Maade at spørge, hvad vi vil, for det er dog Ministeren og Ministeriet, der har Ledelsen af Landet. I øvrigt kan man ikke, hvis man kom med effektive Forslag med Hensyn til Landbrugets Skatter og med Hensyn til Smør- og Mælkepriserne, være i Tvivl om, hvor vi er at finde, og det er ganske simpelt, som alting ligger, en Nødvendighed at komme med saadanne Forslag. Da jeg nu altsaa har sagt dette til Ministeren, vil jeg haabe, han gør Gengæld — han er jo

en fin Mand, sagde han selv — og giver Besked om, hvad han vil.

Med Hensyn til Valutacentralen er Forholdet jo heller slet ikke det, at vi ikke har givet Besked om, hvad vi vil. Vi har stillet et helt Lovforslag, udarbejdet i alle Enkeltheder. Ministeren vil heller ikke kunne benægte, at Statsministeren, som jeg ganske tydeligt paaviste det, i sin Tale i Gaar i Løbet af nogle faa Minutter modsagde sig selv, idet han paa den ene Side tænkte paa Byerhvervene, hvor der for visse Deles Vedkommende er Liv og glade Dage, og paa den anden Side tænkte paa Landbruget, der staar i en helt anden Situation. Jeg tror nok, at Regeringen skal faa at vide, hvorledes vore Synspunkter er, saaledes som den saa mange Gange har faaet det at vide. Regeringen har jo den stærke Magt og de uindskrænkede Muligheder til at gøre, hvad den vil. Den smider os alting i Hovedet; naar vi kommer med et beskedent Forsvarsforslag som det, de Konservative kom med, eller som det, Venstre kom med, saa afviser man det fuldkomment. Men man har jo dog Lov at sige: Det er Regeringen, der er Trumf, det er den, der maa komme med Forslag, det er den, der har Pligt til at sige til og til at handle.

Valdemar Thomsen: Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at han kan jo spørge Regeringen, om den anser Landbrugernes Sammenslutning som forhandlingsberettiget Organisation for Landbruget. Hvis Svaret bliver bekræftende, kan vi komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Fagforeningsdiktatur.

Det er ualmindelig frimodigt, maa jeg sige, naar man her over for Offentligheden søger at give det Udseende af, at Tjenestemændene i Virkeligheden har Krav paa to Portioner, men at de af lutter Højmodighed har givet Afkald paa den ene. Jeg maa sige til den højtærede Finansminister, at jeg ved ikke af, at jeg har sagt, at Tjenestemændene optraadte brutalt. Jeg har sagt, at de ikke kan være bekendt at stille et saadant Krav, som Forholdene ligger i de frie Erhverv. Nej, det er den ansvarlige Regering, der har Ansvaret, og som jeg derfor retter mine Bebrejdelser imod. Her er ikke Tale om Diktatur, siger Finansministeren, og formelt er det maaske rigtigt, men jeg tror ikke, Finansministeren vil modsig mig, naar jeg siger, at Spørgsmaalet i Realiteten er afgjort derhen, at Tjenestemændene uden Hensyn til Forhandlingerne i denne Sal faar een Portion i Tillæg. Det afgørende for Finansministeren og for Re-